

Hebrew Text: Exposé in Honor of Jonathan Pollard's 53rd Birthday: The Lindenstrauss Materials, Parts I and II

חשיפה ראשונה:

תיק לינדנשטראוס

בס"ד

כ"ג אב התשס"ז

08/07/ 2007

הקדמה:

היום הוא יום הולדתו ה-53 של יהונתן אותו הוא "חוגג" בכלאו. לכבוד יום הולדתו ינתן ביקש שהמסמכים הבאים יראו אור ויפורסמו בחשיפה ראשונה היום. המסמך מכיל שני חלקים ומומלץ לקרוא אותו ע"פ סדר זה:

חלק1: "גניזת" יהונתן פולארד הינה גזר דין מוות.

המצגת שהוצגה ע"י אסתר פולארד בתאריך 2/05/2007 למבקר המדינה השופט מיכה לינדנשטראוס ותגובתו.

חלק2:מכתבו של יהונתן פולארד לשופט לינדנשטראוס

נכתב ע"י יהונתן פולארד בתאריך 14/05/2007 למבקר המדינה לינדנשטראוס כתגובה לתשובתו .

חלק 1:

"גניזת" יהונתן פולארד הינה גזר דין מוות

פנייה זו הוצגה על ידי אסתר פולארד לשופט מיכה לינדנשטראוס, מבקר המדינה יותר משנה לאחר פגישתה הראשונה עם השופט. בפגישה הראשונה התחייב לינדנשטראוס לבצע חקירה מעמיקה על טיפולה הכושל של מדינת ישראל בעניין פולארד (לתאור מלא של הפגישה הראשונה ראה: "יהונתן פולארד והשופט - פרק סיום בפרשת פולארד?").
<http://www.jonathanpollard.org/2006/090606.pdf> לפגישתה השנייה עם מבקר המדינה באו עם אסתר עורך הדין לארי דאב (אשר נכח גם בפגישה הראשונה), ניסן גנאור ומשה פייגלין. לינדנשטראוס הגיע לפגישה מלווה בעוזרו, עורך הדין רמי חיימוביץ ועורך הדין הילל שמגר, מנהל נציבות תלונות הציבור.

אסתר פולארד:

כבוד השופט, לפני שנים, כאשר רק רמזתי כי מדינת ישראל אחראית להחזקת יהונתן בכלא, עוררו דברי שערורייה. עם חלוף השנים, כאשר התחלתי לרמוז כי מדינת ישראל מעוניינת כי יהונתן ימות בכלאו, הוכו אנשים בהלם וסירבו להאמין בכך. כיום, כאשר אני אומרת באופן גלוי כי תוכניתה היחידה של ממשלת ישראל עבור יהונתן – התוכנית היחידה שהיתה לה מעולם – הינה שימות בכלאו, איש אינו מופתע עוד. זה ברור, הם אומרים לי.

ככל שחולף הזמן, הולך ניצוץ חייו של יהונתן ומתעמעם. זאת הסיבה שבעטיה פנינו אליך לפני קרוב לשנה וחצי והפצרנו בך לחשוף את הפשע: זו איננה רק בגידה בסוכן ונטישתו. זהו רצח. ארצות הברית הטילה על יהונתן פולארד מאסר עולם. ממשלת ישראל הפחה את עונשו לגזר דין מוות.

כבוד השופט, לו הייתה זו השנה הראשונה, החמישית, או השנה העשירית, יכולנו אולי לחכות ולראות.. אולם אלו הן 22 שנים. במקום שבו היו בעבר שאלות, יש כיום עובדות ידועות. והעובדות מראות דבר נתעב ומרושע. אם לא ימצא אדם הנמצא בעמדת סמכות, בעל מוניטין של אדם ישר ואמין, אשר יחשוף את מה שמעוללת ממשלת ישראל ליהונתן, היא עלולה (ה' ישמור) להצליח בריצחתו.

פנינו אליך, מבקר המדינה, האדם האחד במדינה בעל מעמד מוסרי, הזוכה לאמון האומה ולאוזנה הקשובה של התקשורת, והפצרנו בך לחשוף את הפשע על מנת להציל את יהונתן פולארד.

כעת, כמעט שנה וחצי לאחר מכן, אנו יושבים כאן לפניך ושומעים רק כי דבר משמעותי לא נעשה על ידך, ודבר משמעותי אינו מוצע. אולי גם אתה בין אלה המקווים כי העניין פשוט ייעלם מעצמו. אבל אתה יודע היטב, כבוד השופט, כי הדרך היחידה שבה יכול עניין זה להיעלם היא אם, השם ישמור, יהונתן ימות בכלא. אם אכן כך יקרה, יהיה דמו על ידיהם של אלה אשר בידם היה הכוח והסמכות ואשר לא עשו בהם שימוש ללא היסוס על מנת למנוע זאת, לא פחות מאשר על ידיהם של אלה אשר יזמו תוכנית רצחנית זו מלכתחילה.

כאשר נפגשנו איתך לפני שנה וחצי הבאנו איתנו שפע של מידע אודות שני העשורים האחרונים שבהם הוחזק יהונתן בשבי באמריקה עקב שרותו את מדינת ישראל.

המידע שהעברנו אליך מתאר מקרה קלאסי של תהליך "גניזת" אסיר. תהליך זה מאפשר לממשלה להיפטר מהאסיר באמצעות אחסונו בארכיון השכחה הלאומי, כאילו היה מסמך חסר חיים ולא בן אנוש. תהליך זה הומצא ושוכלל במקורו על ידי משטרים טוטליטאריים, במטרה לזכות בשליטה מלאה במידע וכדי לעשות באסירים שימוש לצרכי תעמולה פוליטית. וכך פועל התהליך: האסיר נשפט במשפט ראווה, זכויות האדם נשללות ממנו והוא מוטל אל תוך בור עמוק ואפל. הוא מנותק מכל מגע עם העולם החיצוני ומוחזק למעשה בבידוד מוחלט. עם הזמן האסיר מתייאש מתקוותו להוציא את האמת לאור, הוא מת בכלא והאמת מתה עימו.

האמריקנים "גנזו" את יהונתן פולארד כאשר קברו אותו חיים בהחזיקים בו בצינוק, מנותק מן העולם, תחילה בכלא ספרינגפילד, מתקן כליאה לחולי נפש שפשעו ולאחר מכן בכלא מריון, בית הכלא האלים ביותר במערכת הפדרלית של ארצות הברית. יהונתן עודו "גנזו" כיום, אף שהוא נמצא בבית המאסר הפדרלי באטנר.

אולם החלק המזעזע ביותר הוא שארצות הברית לא יכולה הייתה "לגנוז" את יהונתן פולארד ללא סיועה של ממשלת ישראל וללא שיתוף פעולה ממושך מלא מצידה. וכמובן, כאשר ארצות הברית "גנזה" את יהונתן, גם מדינת ישראל החרתה והחזיקה אחריה.

כבוד השופט, הבאנו את כל המידע המעיד על שותפותה המלאה של ישראל לדבר עבירה, באפשרה לארצות הברית "לגנוז" את יהונתן.

• זה התחיל כשישראל הכחישה כל קשר עם יהונתן מרגע מעצרו, והתעקשה על כך שיהונתן פעל באופן עצמאי וכי ביצע את פעולות הריגול על דעת עצמו.

• ישראל סיפקה את כל הראיות על מנת להרשיע את יהונתן. ללא ראיות אלה לא יכולה הייתה ארצות הברית להעמידו לדין.

• ישראל שיתפה פעולה עם התובעים והעידה עדות שקר כנגד סוכנה היא. אביעם סלע, רפי איתן וכל יתר הפקידים הבכירים שהיו מעורבים במבצע הגישו תצהירים שקריים, הפוטרים אותם עצמם מאשמה ומרשיעים את יהונתן. עד היום לא תיקנה ישראל עדות שקר זאת ומעולם ולא הגישה תצהירים חדשים.

• ישראל בחרה בעורך דין אמריקני-לבנוני ואף שילמה עבור שירותיו, עורך דין אשר חיבל בעניינו המשפטי של יהונתן באמצעות "טעויות" מכוונות, אשר תוצאתן הייתה, באופן בלתי נמנע, מאסר עולם בלתי קצוב ללא אפשרות לחנינה. יתר על כן, במצוות שולחיו הישראלים, מעולם לא מילא עורך דין זה הודעה על כוונה לערער, ובכך גזל מיהונתן לעד את זכותו לערער על מאסר העולם שהוטל עליו.

• יהונתן הוטל לשבע שנים בצינוק, והוחזק בתנאים קשים מנשוא, מנותק מן העולם, מבודד לחלוטין, וללא כל אפשרות לערער.

• על מנת "לגנוז" את פולארד בישראל, מונה לתיק פולארד סוכן מוסד סמוי. תפקידו היה לוודא כי יהונתן ייקרב בכלא בשקט וכי איש לא יסייע לו. שמו המחתרתי של הסוכן הסמוי היה אמנון דרור. שמו האמיתי, כפי שצוין בפניך בעבר, הינו יאיר רחלי. כפי שאתה יודע, לאחר פרישתו גילה את זהותו האמיתית בראיון ברחון צה"ל במחנה, שעותק ממנו העברנו אליך.

• מדינת ישראל העבירה 3 מיליון דולר ל"ועדה הציבורית" המזויפת שהקים אמנון דרור, על מנת לוודא שפולארד יישאר "גנזו" בכלא בארצות הברית וכי יישאר בבית קברות ישראלי של שכחה לאומית. [ראה קטע מצורף מתוך הג'רוסלם פוסט מה- 22 באוקטובר, 1995. <http://www.jonathanpollard.org/1995/102295.htm>]

• לאחר ששילמה לעורך הדין כדי לחבל בעניינו המשפטי של יהונתן ולהבטיח שלא יוכל לערער על גזר הדין לעד, סירבה ממשלת ישראל לשלם אף אגורה לכל עורך דין שרצה לסייע ליהונתן להשתחרר מהכלא!

• במשך עשר שנים נותר יהונתן בשתיקתו ושיתף פעולה עם ממשלת ישראל. גמולו היה חוסר מוחלט בפעילות למענו. ישראל הבהירה כי לא תנקוף אצבע עבור יהונתן. כך, ב- 1995 נאלץ יהונתן להשיג עורך דין ותבע את ממשלת ישראל.

• יהונתן תבע אזרחות ישראלית. הוא זכה באזרחות בהסדר מחוץ לכותלי בית המשפט.

• כולם, כולל ארצות הברית, האמינו כי כעת, כאשר העניקה לו ישראל אזרחות, היא תיאבק למען שחרורו. במקום זאת, הפנתה ישראל את גבה. הכיצד?

• באמצעות "גניזתו" מחדש ומינוי פקיד מיוחד, כביכול לניהול עניינו. כך הייתה לפולארד כאילו "כתובת" בישראל. אולם לאיש בכתובת הזאת לא הייתה הסמכות לעשות דבר למענו! [בין אלה אשר החזיקו בתיק במהלך השנים נמנים דני יתום, משה קושנבסקי ודני נוה].

• ב-1998 עדיין היה יהונתן נטוש ומופקר על ידי ישראל, לכן תבע שוב. שוב זכה מחוץ לכותלי בית המשפט והוכר כסוכן. זה היה הרגע המכריע. מיד כשהכירה ישראל באופן רשמי ביהונתן כסוכנה וקיבלה עליה אחריות רשמית, הגיע הרגע לנקוט בשני צעדים בסיסיים למימוש מעמדו החדש.

• ארצות הברית עקבה אחר צעדיה של ישראל בעין בוחנת. כאשר כשלה ישראל להודיע רשמית על השינוי במעמדו של יהונתן למשרד המשפטים, למשרד החוץ ולשירות בתי הסוהר של ארצות הברית, ידעו האמריקנים כי ישראל איננה מבקשת באמת להבטיח את שחרורו וכי ההכרה הרשמית הייתה עבור ישראל לא יותר מגימיק יחסי ציבור. כאשר כשלה ישראל ליטול את תיקו של יהונתן ולהעבירו לאגף המתאים במשרד הביטחון, כדי שניתן יהיה להכלילו ברשימת השבויים ולהחיל את זכויותיו כסוכן שבבי, הבינו האמריקנים כי ישראל עודנה מעוניינת שפולארד יישאר "גנוז".

דבר לא השתנה במהלך כמעט עשור שחלף מאז. תיקו של יהונתן בישראל נותר "גנוז" .. הפקיד הממונה על התיק אינו מדווח לאיש ואינו עושה דבר. כל סמכותו מסתכמת בהחזקת התיק ובציפייה למוותו של יהונתן. כפי שאתה יודע היטב, הפקיד המיוחד הממונה כיום על תיקו של יהונתן ב"ארכיון" הוא ישראל מימון, מזכיר הממשלה.

כבוד השופט, אחריות כבדה היא כאשר גורלו של אדם מונח בידך, פשוטו כמשמעו. אין צידוק הפוטר אותך אישית, מהאחריות המוסרית המוטלת עליך בתוקף תפקידך כמבקר המדינה והאומבוסדמן. אנו מפצירים בך לשקול מחדש את עמדתך, לחדול מלדחות, ולפעול מיד להצלת חייו של סוכן ישראלי הנתון בסכנה. חיינו מונחים על כף המאזניים. אנו יודעים כי בידך הסמכות, הכוח והיכולת לעשות זאת. אנו מקווים כי הינך ראוי לאחריות שהוטלה עליך.

אחרית דבר מאת J4JP (צדק ליהונתן פולארד)

הפגישה הסתיימה בהבטחתו של מבקר המדינה לשקול בכובד ראש את המידע שהוצג בפניו ואת שנאמר במהלך הפגישה ו"למצוא דרך לסייע ליהונתן פולארד".

שבוע לאחר מכן ציין השופט מיכה לינדנשטראוס באוזני אסתר פולארד כי הגיע למסקנה (קרוב לשנה וחצי לאחר שהתחייב לחקור את טיפול הממשלה בעניין פולארד ולאחר שאכן יזם חקירה ומצא עצמו בעמדת מגננה אל מול משרד ראש הממשלה) כי "אין בידי הסמכות" לחקור את הפשעים שבוצעו על ידי מדינת ישראל כנגד סוכן ישראלי הממשיך להינמק בכלא זו השנה ה-22 למאסר העולם שהוטל עליו.

השופט לינדנשטראוס הציע לאסתר פולארד – וזו איננה בדיחה – שתגיש במקום זאת תלונה לנציבות תלונות הציבור.

בשיחה נפרדת ציין עורך הדין הילל שמגר, מנהל נציבות תלונות הציבור, בפני אסתר פולארד שאם תהיה מעוניינת להגיש תלונה, יהיה עליו לערוך חקירה ארוכה ומעמיקה על מנת לבדוק אם "עניינה" שייך. אפילו אז, לדברי שמגר, אין זה מובן מאליו שמשדרו יוכל לעשות דבר בנידון. הסיקו את מסקנותיכם.

חלק 2:

מכתבו של יהונתן פולארד לשופט לינדנשטראוס

נכתב ע"י יהונתן פולארד בתאריך 14/05/2007 למבקר המדינה לינדנשטראוס כתגובה לתשובתו .

הנדון: חקירת טיפולה הכושל של הממשלה בעניין פולארד

לאחר סקירת עותק פנייתה של רעייתי אסתר אליך מתאריך 2 במאי 2007, למעלה משנה לאחר פגישתה הראשונה איתך, ולאחר שעודכנתי הן על ידי רעייתי והן על ידי פרקליטי, לארי דאב, בפרטי פגישתכם האחרונה והתגובתך שבעקבותיה, ברצוני להעיר כדלהלן:

טענתך כי במסגרת תפקידך כמבקר המדינה אין בידך הסמכות לחקור פשעים בוטים אשר בוצעו על ידי מדינת ישראל כנגד סוכן בשבי, איננה כנה במקרה הטוב.

מעולם לא הבעת ספקות או השגות כלשהם בנוגע להיקף סמכותך או ליכולתך להתערב בנושא כאשר התחייבת לראשונה, לפני למעלה משנה, לחקור את טיפולה הכושל של הממשלה, מזה 22 שנה, בענייני.

אם, לאחר פגישתך הראשונה עם רעייתי ועם פרקליטי בתחילת שנת 2006, היית מביע ספקות כאלה ומסרב להתערב, היינו מקבלים את החלטתך כפשוטה. היום, למעלה משנה לאחר מכן, טענתך כי אין בידך הסמכות להתערב הינה מגוחכת.

למעשה, היית בתחילה כה בטוח בסמכותך, עד שפתחת את החקירה, בתחילת שנת 2006, בכתיבת סדרת מכתבים למשרד ראש הממשלה. רק כאשר משרד ראש הממשלה הניח מכשולים בדרכך וסירב לספק תשובות לשאלותיך, הרמת את ידך ונסוגת. כאשר חלפה למעלה משנה ואנו לחצנו לקבל דיווח, ענית לבסוף שאין בידך הסמכות לסייע לי.

הרשה לי לסקור עבורך בקצרה מדוע הצלת חיי באמצעות חשיפת פשעי המדינה אכן נמצאת בתחום סמכותך. בין הנושאים שהובאו לידיעתך נכללו: גירושי מהשגרירות הישראלית בווינגטון; ניסוחה מחדש של עסקת הטיעון שלי בסודיות על ידי ישראל וארה"ב, על מנת למנוע ממני הגנה מתוקף היותי סוכן; החזרת מסמכי לארה"ב כשהם נושאים את טביעות אצבעותי; שתיקתה של ישראל נוכח גזר דיני; עדות השקר של אביעם סלע, שלא תוקנה עד עצם היום הזה; מחדלה של ישראל להודיע באופן רשמי לארה"ב על מעמדי כסוכן, או לבקש באופן רשמי את שחרורי; מחדלה של ישראל, במשך 22 שנה, להעניק תמיכה כלשהי לי ולרעייתי; מחדלה של ישראל לגייס מחוקקים או מקבלי החלטות בארה"ב לתמיכה בענייני; מחדלה המתמשך של ישראל לגבות את שחרורי, אשר נקנה בהסכם וואי ושולם בשחרור 750 מרצחים ומחבלים; מעמדי כסוכן ישראלי, אפילו כשהוכר לבסוף, לא יושם מעולם, ובכך נמנעו ממני כל זכויותי וניתנה לארה"ב האפשרות להמשיך ולהתייחס אליי כאל עבריין מן השורה; העדרו של נציג ישראלי רשמי כלשהו מהשימוע שנערך לי בשנת 2003, ונציג ישראל אשר השמיץ אותי בערוץ CNN בערב שלפני השימוע; מינויו של רפי איתן לתפקיד שר, למרות הפגיעה הברורה בעמדתו; הסירוב לחקור או לתבוע את העריק קלצ'נסקי, אשר ריגל למען ארה"ב ואשר הסגיר אותי לאמריקנים; הסירוב המתמשך להעביר את עצומת הכנסת, החתומה בידי 112 ח"ים, לנשיא האמריקני; שקריה הבוטים של הממשלה בבית המשפט העליון, כאשר טענה כי היא מעניקה תמיכה כלכלית לי ולרעייתי; סירובם של ועדות הכנסת ומשרד הנשיא לפעול, למרות פניותינו החוזרות ונשנות במשך למעלה משני עשורים; מחדלה של הממשלה לממש את מעמדי כשבו; וסירובה העיקש של הממשלה לאפשר לי את הגנת מעמד אסיר ציון.

חשיפת הריקבון והשחיתות המותרת אותי במאסר הינה עבודתך, כבוד השופט לינדשטראוס. כל אחד מנושאים אלה יותר ממזדיק את מעורבותך בענייני. בהפנייתך את גבך, אתה מספק מחסה לאלו בממשלה אשר מסכנים את חיינו של סוכן ישראלי.

במהלך חקירת עסקאותיו הכספיות המפוקפקות ושערוריות השחיתות של ראש הממשלה אולמרט, שערכת לאחרונה, הותקפת שוב ושוב בידי פרקליטו והואשמת בחריגה מסמכותך. התקפות אלה על סמכותך לא ריפו את ידיך. לצורך היו אזנה הקשובה של התקשורת ותמיכת הציבור, ואתה המשכת בדרכך. בסופו של דבר הצלחת - לא רק בחשיפת השחיתות, אלא גם בבניית תדמית ציבורית נפלאה לעצמך, כאדם הגון המסור לעקירת השחיתות.

בשבוע שעבר קיבלה רעייתי הודעה מעיריית ירושלים, המודיעה לתושבי הרחוב כי מיקומו של מיכל האשפה העירוני ישתנה וכי מעתה יהיה על התושבים ללכת מרחק בניינים אחדים על מנת להשליך את האשפה במיכל חלופי. לנוכח אדישות העירייה, שוקלת רעייתי להגיש תלונה להילל שמגר, מנהל נציבות תלונות הציבור, להשבת מיכל האשפה לרחוב בצלאל.

הצעתך כי אסתר תגיש תלונה באותה נציבות תלונות הציבור על בגידה ונטישה של סוכן ישראלי במשך 22 שנה, בעוד חיינו של אותו סוכן תלויים על בלימה, פשוטו כמשמעו, ראויה לגינוי מוסרי, והיא בבחינת לעג לרש! היא משקפת את מדיניותם העקבית של בכירים בישראל לנהוג בי כבאשפה.

אפילו אם היה זה נכון שאין בידך סמכות חוקית להתערב בענייני, אין לך הזכות להפנות לי את גבך. תפקידך כזקיף המדינה מטיל עליך את החוב המוסרי להשמיע את צופרי האזעקה ולמנוע ממדינת ישראל לקבור אותי בעודי חי. האמריקנים הטילו עליי עונש מאסר עולם; ישראל הפכה את עונשי לעונש מוות. ואתה טוען כי אין בידך הסמכות להתערב למעני?

יכולתי לסיים בכך שאשאל אם יש לך מצפון מוסרי, או בכך שאשאל אם יש לך לב, אולם לא אגלוש לקלישאות. מה שברור לי הוא כי אינך ירא שמייים.

רק אדם אשר אינו מאמין כי יצטרך לתת דין וחשבון על מעשיו לדיין העליון האמיתי, יכול לנהוג כשם שנהגת אתה כלפי בן עמנו בשבי.

See Also:

English Text: Exposé in Honor of Jonathan Pollard's 53rd Birthday The Lindenstrauss Materials, Parts I and II

<http://www.jonathanpollard.org/2007/080707.htm>

English text: Jonathan Pollard's Letter to Judge Lindenstrauss

<http://www.jonathanpollard.org/2007/051407.htm>